

Predica de la Krefeld

Duminică, 05 aprilie 2020, ora 10³⁰

Fr. Frank

Vă salut călduros pe toți în Numele scump al iubitului nostru Domn Isus Hristos. Ce privilegiu că noi putem crede Cuvântul scump și prețios al lui Dumnezeu și putem trăi ceea ce a făgăduit Domnul! Noi toți știm de la știri ceea ce s-a întâmplat pe pământ, îndeosebi în ultimele patru săptămâni. Toate știrile trec pe lângă Dumnezeu. Noi am ajuns la sfârșitul timpului harului și știm că toate aceste lucruri trebuie să se întâmple pentru că au fost prezise în sfânta Scriptură.

Doresc să transmit multe saluturi. Mulți au sunat, mulți au scris mail-uri. Noi suntem în legătură cu toți frații și surorile de pe întregul pământ, prin legătura dragostei divine, așa cum a exprimat Pavel acest lucru. Îi suntem mulțumitori Domnului și pentru posibilitatea că Cuvântul nu se aude doar într-o singură limbă, ci Cuvântul scump și prețios al lui Dumnezeu este dat mai departe în diferite limbi și astfel mesajul divin este purtat mai departe. Astăzi le dorim din inimă binecuvântarea lui Dumnezeu tuturor predicatorilor și îndeosebi celor ce au căpătat îndurare la Dumnezeu și personal pot crede așa cum spune Scriptura. Acum 10, 20 de ani n-au fost posibile aceste transmisii așa cum este astăzi.

Astăzi noi nu putem ține adunările oficiale. Pentru că așa este scris în Rom. 13, că fiecare stăpânire, autoritate, este de la Dumnezeu, iar noi trebuie să respectăm ce hotărăsc statele și guvernele. Încă o dată amintim acest lucru: Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru faptul că întreaga lume poate asculta și trăi vestirea. Scumpii mei frați și surori, cu această ocazie doresc să amintesc cât de prețios este că în acest timp am căpătat har la Dumnezeu și că am ajuns la cunoștința făgăduinței pe care a dat-o Dumnezeu și care trebuia să se împlinească înaintea revenirii lui Isus Hristos.

Mă gândesc cu plăcere la faptul că în 12 iunie 1958 fratele Branham mi-a spus în Dallas, Texas: „Depozitează hrana. Du-te la

fratele Leo Mercier care înregistrează predicile și ia cu tine câteva benzi înregistrate”. Eu am la mine câteva predici înregistrate. Scumpii mei frați și surori, toate predicile ținute de fratele Branham sunt înregistrate pe benzi, și fiecare predică mi-a fost trimisă. Cine vizitează biroul meu poate merge și în încăperea alăturată și poate vedea toate aceste benzi care mi-au fost trimise. Mi-aduc foarte bine aminte când fratele nostru din Statele Unite a venit la mine în vizită și a rămas uimit, neștiind ce să mai spună. El doar a spus: „Frate Frank, niciun frate de pe pământ n-are ce ai tu aici. Te rog spune-mi ce să plătesc pentru aceasta. Eu vreau să le iau cu mine”. Nu, nu așa. Dumnezeu S-a îngrijit ca totul să fie făcut la timpul potrivit într-un mod corect. Predicile au fost înregistrate și mi-au fost trimise. De la început eu am cunoscut această slujbă, Cuvântul, făgăduințele și ceea ce a hotărât Domnul pentru această perioadă de timp și a și făcut.

Acum hotărârea este așa că noi nu putem ține adunări mari, dar totuși știm că cel mai devreme în două luni totul va fi altfel și ne vom aduna din nou pentru că acest lucru Domnul l-a hotărât așa: ca noi să propovăduim Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu în acest loc. Și cum am amintit ieri, în toți cei 55 de ani, lună de lună, eu am purtat mesajul divin în toate popoarele și în toate țările. Dar acum a sosit timpul când toți frații, toate adunările și cercurile de rugăciune se vor putea aduna împreună pentru ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie ascultat. Noi am înțeles exact ceea ce se petrece în acest timp. Cine dorește poate să privească încă o dată această fotografie cu predicile înregistrate pe benzi care mi-au fost trimise.

Ce a fost spus fratelui Branham? Depozitează hrana. El a văzut rafturi în care hrana a fost depozitată. Dar apoi a sosit timpul distribuirii. De aceea, când a vorbit despre pecetea a șaptea, direct la început, fratele Branham a putut spune: „Acum hrana este depozitată”.

Scumpii mei frați și surori, dacă cercetăm armonia divină privim pe scurt încă o dată înapoi la timpul lui Moise, la timpul lui Iosua. Moise a avut însărcinarea deosebită de a strânge poporul și să-i spună lui faraon: „*Lasă pe poporul Meu să plece ca să-Mi slujească!*”. Așa vorbise Domnul. Noi toți știm că el a repetat acest lucru: „*Lasă pe poporul Meu să plece! Lasă pe fiul Meu întâi născut să plece!*”. Apoi a

avut loc ieșirea afară. Sângele mielului a fost aplicat pe ușorii ușii. Iar Domnul a zis: „*Când voi vedea sângele voi trece pe lângă voi fără a vă nimici*”. Apoi a avut loc trecerea prin Marea Roșie. Marea Roșie a fost împărțită ca zidurile din această sală, apa era ridicată ca niște ziduri, unul în stânga și altul în dreapta, și poporul Israel a trecut prin Marea Roșie ca pe uscat. Dumnezeu croiește o cale acolo unde nu este nicio cale. Dumnezeu Se îngrijește de poporul Său și-Și conduce Biserica Sa. Apoi Moise și Iosua s-au urcat pe Muntele Nebo și Domnul a dat îndrumări. Apoi i-a putut spune lui Iosua: „Eu voi fi cu tine așa cum am fost cu Moise”. Și ce s-a întâmplat? Apoi a avut loc intrarea în țara făgăduită, Iordanul s-a despărțit în două și ei au trecut dincolo ca pe uscat și țara a fost cucerită.

Eu spun acest lucru spre cinstea lui Dumnezeu. Acum câțiva ani am fost în Iordania cu fratele Detlef Menard. Noi am luat un taxi și ne-am dus pe Muntele Nebo. Pentru mine un lucru a fost important: Moise s-a urcat pe Muntele Nebo de unde a văzut Țara făgăduită și Iordanul, înaintea lui; a văzut Ierihonul în partea dreaptă și En-Ghedi în stânga; și dacă te uiți drept înainte vezi Ierusalimul. Pentru mine a fost o trăire deosebită. Eu mi-am ridicat brațele și I-am mulțumit Domnului că noi putem trăi acum toate aceste lucruri încă o dată. Domnul Dumnezeu l-a luat Acasă pe robul și prorocul Său. Dar ne-a rămas Cuvântul descoperit, făgăduința și intrarea în tot ceea ce Dumnezeu ne-a făgăduit pentru timpul sfârșitului.

Noi am înțeles ceea ce spune Pavel în Gal. 4:28: „*Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței*”. Puternic!

Numai cine crede făgăduința principală pentru acest timp va și avea parte de împlinirea ei. Făgăduința principală pentru timpul nostru este că Domnul nostru va reveni așa cum a spus El în Ioan 14. De aceasta aparține făgăduința din Mal. 4:5: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*”. Noi am vorbit ieri despre ziua aceea, am vorbit despre ultimele două zile și despre cum a încadrat Dumnezeu totul. O zi la Dumnezeu este ca o mie de ani la noi. Domnul a alcătuit planul Său de mântuire și El îl împlinește prin har.

Cum mereu și mereu trebuie să mărturisim, pe cât de sigur la prima venire a lui Hristos Ioan Botezătorul a adus mesajul divin și a gătit poporul pentru a-L întâmpina pe Domnul, pe atât de sigur acum prin ultimul mesaj din Cuvânt este chemat afară un popor: *„Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice”*.

Putem citi că vechiul Ierusalim își are locul lui și noul Ierusalim își are locul lui. Pe de o parte, Dumnezeu a ales vechiul Ierusalim și Împărăția, domnia va fi din Ierusalim, pentru că Domnul va coborî pe Muntele Măslinilor și acesta se va despica, iar apoi Domnul Își va începe împărăția. Dar noi ca Biserică nou testamentară vom fi în noul Ierusalim. Când a fost pe insula Patmos, Ioan a văzut noul Ierusalim care era împodobit ca o mireasă pentru mirele ei. Mireasa Mielului va fi în noul Ierusalim. Așa cum am văzut în cercetarea Cuvântului de ieri, când totul se va sfârși, când Împărăția de o mie de ani se va sfârși atunci se va împlini ceea ce este scris în Apoc. 21:1: *„Apoi, am văzut un cer nou și un pământ nou”*.

Noi toți înțelegem că lucrurile nu pot merge mai departe așa cum se întâmplă acum pe pământ. Dar diferența dintre cei ce cred pe Dumnezeu și cei ce nu-L cred pe Dumnezeu se va putea vedea în slujire. Acest lucru este amintit și prezis în Mal. 3:18: *„Atunci veți vedea din nou deosebirea dintre cel neprihănit și cel rău, dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu-I slujește”*.

Noi credem din toată inima ceea ce spune sfânta Scriptură. Credem că Domnul nostru are pe pământ un popor pe care El și l-a ales din toate popoarele și limbile. Vă mai spunem încă o dată: fie binecuvântați toți traducătorii care acum traduc în diferite limbi, de asemenea și toți cei ce ascultă.

Acum vă citesc din Rom. 8:28-29: *„De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său. Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați”*.

Citim vers. 30: „Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit”.

Dragilor, noi am putea citi mai departe ce reiese din aceasta. Ce har, ce privilegiu de a trăi acum! Cu adevărat, fără nicio închipuire, fără să adaugi nimic, să crezi din inimă și, ca copil al făgăduinței, să ai parte de ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru această perioadă de timp.

Cu durere în inimile noastre, să spunem și acest lucru. Majoritatea trece pe lângă ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru această perioadă de timp. Apoi mai există unii care scot citate din predicile fratelui Branham pe care le interpretează, dând naștere la diferite direcții în cadrul mesajului. Nu, nu, nu! Permiteți-mi s-o spun clar, tare și deslușit. În cadrul mesajului divin nu există diferite direcții. În limitele Cuvântului, în limitele mesajului divin există doar o singură direcție, iar aceasta este direcția pe care Dumnezeu ne-a lăsat-o în Cuvântul Său. Toate interpretările n-au nimic de-a face cu originalul. Fiecare interpretare este o minciună și nicio minciună nu-și are originea în adevăr. De aceea este de datoria noastră ca noi să mărturisim Cuvântul sfânt și prețios al lui Dumnezeu.

Trebuie să spunem și că în ultimii ani noi am trăit cum tehnica a avansat și acum întreaga lume poate auzi vestirea în direct. Tocmai înainte v-am arătat această fotografie cu locul unde sunt depozitate predicile pe care le-am primit de la fratele Branham. Aici în această tabletă am toate cele 1.200 de predici ale fratelui Branham. Aici am întreaga Biblie. Cine s-ar fi putut gândi la aceasta? Acum 10, 20 de ani acest lucru n-a fost posibil. Dar astăzi totul este cu putință. Astfel avem un mare privilegiu că noi propovăduim ultimul mesaj sfânt al lui Dumnezeu. Ceea ce vine de la Dumnezeu este sfânt; Cuvântul este sfânt. Noi am acceptat și primit Cuvântul cu teamă și respect și îl credem. Și așa cum a fost amintit și accentuat ieri, Domnul nostru a spus: „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul”.

Scumpii mei frați și surori, eu presupun că nu este nimeni în mijlocul nostru care are greutatea în a crede Cuvântul. Cu o inimă liberă noi putem crede fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Doar în clipa când noi îl credem ne este descoperit, prin har. Necredința și neascultarea

este cea mai groaznică pereche de pe pământ. Credința și ascultarea este cea mai binecuvântată pereche care există pe pământ. De aceea noi am ajuns la credință. Noi am fost smulși afară din necredință, neascultare și interpretări și am fost sfințiți în Cuvântul adevărului.

Mai trebuie să accentuăm și acest lucru: că noi am acceptat din inimă ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în Domnul nostru Isus Hristos. Așa cum am citit înainte din Rom. 8, pe cei ce i-a chemat i-a și neprihănit, pe cei ce i-a neprihănit i-a și proslăvit; până acolo că noi vom fi schimbați în chipul Domnului și Răscumpărătorului nostru. El este Cel întâi născut dintre mai mulți frați. Cine poate cuprinde așa ceva? Noi am primit aceasta prin credință. Ca Răscumpărător, El a venit în acest trup de carne. Fecioara Maria a crezut și primit Cuvântul făgăduinței, a fost umbrită și i-a fost spus: „*Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu*”. Domnul slavei, Cel care a vorbit la început și a adus toate lucrurile la existență.

De fiecare dată mă bucur din inimă și pe deplin când citesc ce este scris și anume că: „*La început...*”. Nu în veșnicie. În veșnicie Domnul Dumnezeu era ascuns și locuia într-o lumină de care nu puteai să te apropii. Nimeni n-avea intrare la El și nimeni nu L-a văzut acolo. La început Dumnezeu a ieșit din veșnicie și a intrat în timp. Acesta a fost Domnul. Ca Domn, El a exprimat toate lucrurile și ele au venit la existență. Același Domn care a exprimat toate aceste lucruri și le-a adus la existență a venit la noi, a primit un trup omenesc și a luat asupra Lui întreaga noastră vină, toate păcatele, neascultarea și încălcările noastre și le-a purtat pe cruce. Noi propovăduim din toată inima răscumpărarea isprăvită și o trăim personal.

Scumpii mei frați și surori, fără nicio încumetare, fără nicio mândrie trebuie spus acest lucru. Așa cum este scris în Rom. 11, ca în timpul lui Ilie și în timpul nostru Domnul are o rămășiță care nu și-a plecat genunchiul înaintea lui Baal, nu și-a plecat genunchiul înaintea unei religii și nici înaintea unui om. Noi ne plecăm genunchii numai înaintea Domnului Dumnezeului nostru și numai Lui Îi aducem slavă și cinste pentru că El a făcut lucruri mari în viețile noastre.

Cine trece pe lângă făgăduința dată pentru această ultimă perioadă acela trece pe lângă Dumnezeu. Acesta pare a fi un Cuvânt

serios și pentru toți credincioșii din diferitele adunări. Nimeni nu le tăgăduiește faptul că ei sunt credincioși. Dar un lucru trebuie spus pe deasupra. Că există o primă înviere și există o a doua înviere. De prima înviere vor avea parte toți cei ce vor avea parte de răpire. La prima înviere, mai întâi toți cei ce au adormit în Isus Hristos vor ieși din morminte, apoi noi care vom fi rămas și trăim vom fi răpiți împreună cu ei.

Apoi, toți cei ce n-au fost pregătiți vor învia la a doua înviere, așa cum o citim în Apoc. 20. Niște cărți au fost deschise. Și toți oamenii care au trăit vreodată pe pământ se vor înfățișa înaintea scaunului Lui de domnie mare și alb. Și Domnul va exprima judecata. Apoi este scris: „*Oricine n-a fost găsit scris în Cartea Vieții a fost aruncat în iazul de foc*”(Apoc. 20:15). La a doua înviere, înaintea scaunului Lui de domnie mare și alb, vor fi prezenți toți care au primit viața veșnică prin credința în Isus Hristos și ei vor trăi veșnic. Dar de prima înviere va avea parte doar Mireasa Mielului, toți aceia care vor fi schimbați asemenea chipului Fiului lui Dumnezeu – ei sunt gloata, întâii născuți care vor avea parte de răpire.

De aceea fratele Branham a fost trimis cu mesajul. Nu este un mesaj care va fi predicat acelor care mai apoi vor sta înaintea scaunului de domnie mare și alb. Ci este un mesaj care este predicat acum acelor care vor avea parte de prima înviere, de schimbare, de răpire, de ospățul nunții și vor fi în Noul Ierusalim. Aceasta este alegerea, acesta este harul. Iar noi Îi suntem foarte mulțumitori Domnului pentru aceasta.

Privim încă o dată pe scurt în lumea religioasă a timpului nostru. Voi toți știți, din anul 1949 eu sunt foarte bine informat cu privire la tot ceea ce se petrece pe plan internațional, îndeosebi cu ceea ce s-a petrecut în adunările pentecostale. Eu am participat la toate conferințele internaționale. În anul 1960 mi-a fost făcută oferta să devin managerul european pentru T.L. Osborn. Pe atunci Osborn era un renumit evanghelist internațional care și-a promovat campaniile din Africa cu titlul „aurul negru”. Acest film a fost difuzat peste tot, iar oamenii s-au adunat împreună. Eu am fost traducătorul lui în marea adunare din Krefeld și pe stadionul din Düsseldorf unde au fost adunați

mulți oameni. El a venit la mine și mi-a spus: „Tu poți fi managerul meu european”. Și scumpii mei frați și surori, dacă o puteți crede sau nu, dar deja atunci Domnul mi s-a adresat cu cuvintele: „Robul Meu,...”. Aceasta a fost direct cu o zi înainte ca Osborn să vină la mine cu un automobil Opel Kapitan, aproximativ la 800 metri depărtare de aici. Și știți ce s-a întâmplat? Așa cum auziți voi acum glasul meu, Domnul mi-a spus: „Robul Meu, nu-ți vinde dreptul tău de întâi născut”. Vorbirea Domnului mi-a trecut prin măduva oaselor, apoi am știut ce am de făcut ca să resping acea ofertă. Vă spun aceasta doar cu un singur motiv. De la început, din anul 1949 eu am știut foarte bine tot ce s-a întâmplat. I-am cunoscut pe toți marii evangheliști, l-am cunoscut și pe David du Plessis pe care l-am și tradus, de asemenea l-am cunoscut pe Gordon Lindsay care a scris cartea „William Branham, un om trimis de Dumnezeu”. Dumnezeu mi-a dăruit un mare privilegiu. Am fost chiar și la Universitatea Oral Roberts din Tulsa, Oklahoma, Statele Unite. Dumnezeu mi-a dăruit harul de a trăi și vedea toate aceste lucruri. Apoi, așa înțeleg eu, să prețuiesc faptul că noi n-am urmat o mișcare oarecare. Ci am căpătat îndurare de la Dumnezeu ca să acceptăm, să primim și să credem ceea ce a hotărât Domnul pentru această perioadă de timp.

În predicile înregistrate pe benzi voi puteți auzi că până în anul 1963, până la deschiderea celor șapte pecetei, ușile diferitelor biserici libere și biserici pentecostale încă mai erau deschise fratelui Branham. Dar apoi toate aceste biserici i-au închis ușile și n-au mai vrut să-l primească. Astfel că doar oamenii de afaceri creștini ai evangheliei depline, sub conducerea lui Demos Shakarian - i-au lăsat ușile deschise, ca el să mai poată predica în diferite localități.

În concluzie putem spune că hrana duhovnicească este depozitată. Apoi Dumnezeu l-a luat Acasă pe robul și prorocul Său. Lui i-a fost permis să vadă Dincolo în slavă și a putut da mărturie cum a fost luat în slavă unde a văzut gloata care nu se putea număra, și toți erau tineri. Fratele Branham a fost însărcinat de Dumnezeu ca să aducă Cuvântul. Trăirile supranaturale au dat mărturie despre acest lucru, că el n-a fost un bărbat care avea un program propriu. Acest lucru îl au deja toți ceilalți. Fratele Branham a fost un bărbat trimis de Dumnezeu cu mesajul lui Dumnezeu pentru această perioadă de timp.

În inima mea răsună tot mai tare, mai răspicat și clar, și spun mereu: „Permite ca robul Tău să plece în pace căci ochii mei au văzut împlinirea lucrurilor pe care Tu le-ai hotărât pentru această perioadă de timp”. Astfel, noi Îi putem mulțumi Domnului pentru aceasta. Dumnezeu l-a luat pe fratele Branham așa cum l-a luat pe Moise. Dar apoi s-a revărsat în realitate, făgăduința s-a împlinit și poporul lui Dumnezeu a putut păși în țara făgăduită și au intrat în posesia a tot ceea ce le făgăduise Dumnezeu. Așa se întâmplă și acum. Tot ceea ce ne-a fost propovăduit dinainte în predici noi o putem crede și trăi acum prin har: chemarea afară, separarea, pregătirea, răscumpărarea deplină prin sângele Mielului, sfîntirea deplină prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Mai degrabă aș dori să spun cu glas tare așa cum a spus Pavel în 2Tim. 4:7: „*M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința*”. Lăudat și cinstit să fie Domnul. Nicio singură dată n-am alunecat în necredință. Fără a răni credința am ținut tare de credință. Pot spune tot așa cum a putut el spune în vers. 8: „*De acum mă așteaptă cununa neprihănilor, pe care mi-o va da în «ziua aceea» Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit revenirea Lui*”.

Scumpii mei frați și surori, să ne bucurăm că revenirea Domnului va avea loc, să ne bucurăm că El Se va arăta curând. Noi contăm pe revenirea Lui în timpul nostru. Nu doar Pavel și robii lui Dumnezeu vor primi cununa neprihănilor, ci va fi așa cum a exprimat-o apostolul aici: „*Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit revenirea Lui*”. Ce har! Noi n-am putut introduce nimic, nu este nicio învrednicire proprie. Ci Domnul Dumnezeu ne-a ales prin har, ne-a chemat prin har, a pus în noi credința și ne-a deschis mintea pentru Scripturi, prin har. Eu pot spune că niciodată nu m-am îndoit de mesajul divin, nu m-am îndoit de însărcinarea divină pe care Domnul Dumnezeul nostru a dat-o fratelui Branham; nicio singură dată. Eu pot spune ca Pavel, fără să rănesc credința, fără să-L fi lovit pe Domnul. Și eu sunt doar un om, dar în ceea ce privește acest lucru n-am nicio greutate să-L cred pe Dumnezeu din toată inima și să și primesc. Apoi, pot spune la fel cum a scris Pavel în 1Tim. 1:12: „*Mulțumesc lui Hristos Isus, Domnul nostru, care m-a întărit, că m-a socotit vrednic de încredere și m-a pus în slujba Lui*”. Totul este har: alegerea,

chemarea și hotărârea pentru o slujbă. La încheiere să-I mulțumim Domnului nostru că am primit îndurare înaintea Lui, că putem crede așa cum spune Scriptura.

Să accentuăm încă o dată acest lucru. Numai cine acum crede că Dumnezeu l-a trimis pe scumpul nostru frate Branham cu mesajul divin, cu ultimul mesaj înaintea revenirii lui Isus Hristos va primi răsplata pe care Domnul a lăsat-o să fie scrisă: „Cine primește un proroc pe care Eu îl trimit acela va primi răsplata unui proroc”(Mat. 10:41). Și așa cum lui i-a fost spus: „Acest mesaj va premerge a doua venire a lui Hristos pe întregul pământ”. Noi putem spune că astăzi această Scriptură s-a împlinit în fața ochilor noștri, pentru că aceasta este o făgăduință conform Scripturii.

Scumpii mei frați și surori, împreună cu toți apostolii, cu toți credincioșii adevărați din cele șapte epoci ale Bisericii care, ca biruitori, vom avea parte de răpire, de ospățul de nuntă, Îi vom da cinste Domnului nostru, și vom fi încununați împreună cu toți robii lui Dumnezeu, cu toți prorocii și apostolii, și Îi vom aduce mulțumire Domnului nostru. Este numai har că noi putem recunoaște ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru această perioadă de timp și că putem crede din inimă.

Fie ca toți din toate popoarele și limbile de pe întregul pământ să fie binecuvântați. Și cum am spus ieri, când timpul va sosi noi ne vom aduna din nou și toți împreună vom trăi desăvârșirea. Domnului nostru Îi aducem slava și cinstea în vecii vecilor, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Hai deți să-I mulțumim Domnului. Tată ceresc, din toată inima Îți mulțumesc și pentru această zi, Îți mulțumesc că Cuvântul Tău a străpuns toate popoarele și limbile. Binecuvântează-i pe toți traducătorii care sunt aici, toți care sunt la casele lor, pe toți din diferite țări. Binecuvântează-i pe toți traducătorii și pe toți care aud Cuvântul Tău sfânt, ultimul mesaj, ca ai Tăi să fie chemați afară, separați și pregătiți. Îți mulțumim că Tu ne-ai hotărât pentru a avea parte de prima înviere. Îți mulțumim pentru scumpul Tău Cuvânt în care este scris: „*Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere!*”(Apoc. 20:6). Binecuvântează gloata Ta răscumpărată prin Sânge, binecuvântează

poporul Tău, binecuvântează-ne și fii cu noi toți, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.